

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

خلیل حرب / ۲۹ اپریل ۲۰۲۴

برگردان: علی مشرف

۰۶ می ۲۰۲۴

خلیل حرب

کدام یک اول اتفاق می افتد، حمله به رفح یا برکناری نتانیاہو؟

دولت بایدن در مواجهه با فشارهای داخلی و بین المللی بابت حمله اسرائیل به غزه، به نظر می رسد که آماده است نتانیاہو را ضرب المثل گونه "آب تا گلو، بچه زیر پای" قربانی نماید.

(اعتبار عکس: گھوارہ)

در غزه، یک سناریوی مجازی «گروگان» با محوریت بنیامین نتانیاہو، نخست وزیر، شکل گرفته است که آینده سیاسی او را به قیمت گزاف سیاسی مبادله می نماید

هرچند نتانیاهو از نظر فزیکتی بازداشت نشده است، اما از زمان عملیات طوفان الاقصی در ۷ اکتوبر، زمانی که گروه‌های مقاومت فلسطینی صدها سرباز و غیرنظامی را به عنوان ابزار معامله به اسارت گرفتند، وضعیت پیچیده‌ای به وجود آمده است توگوئی در غل و زنجیر به بند کشیده شده است.

این عملیات و پس از آن حمله وحشیانه اسرائیل به غزه، نتانیاهو را در باتلاقی سیاسی و ستراتژیک گرفتار کرده است و موقعیت او را هر روز پیچیده و اهداف جنگی او را تضعیف می‌کند.

در سطح بین‌المللی، تصویر اسرائیل که به دقت ساخته شده است، در حالی که اتهامات «نسل‌کشی»، «جنایات جنگی»، و «آپارتاید» به طور آزادانه در اطراف ساختمان‌های پایتخت‌های جهان و در اعتراضات خیابانی گسترده پخش می‌شوند، وضعیت ناخ‌شایندی را به نمایش می‌گذارند. این وضعیت در واقع مبین و نشان دهنده یک شکست ستراتژیک برای تل‌آویب است - نه «پیروزی نظامی» که نتانیاهو به رأی دهندگان و متحدان خود وعده داده بود.

استعفاها و پیامدها

پس از هفت ماه تجاوز به شدت نامتناسب علیه غزه عمدتاً در مناطق غیرنظامی و پرجمعیت، چشم انداز نخست وزیر اسرائیل برای به دست آوردن [منافع ستراتژیک](#) از طریق اقدامات نظامی بیشتر در حال کاهش است. حتی تلاش‌های او در زمینه وُو آوری به دستاوردهای سیاسی - مانند قراردادهای آتش‌بس و معامله‌های بزرگ - مملو از خطرات قابل توجهی برای ائتلاف دولتی متزلزل او است.

امروز، تهدید نتانیاهو برای حمله به رفح، جنوبی‌ترین منطقه غزه، جایی که بیش از یک میلیون آواره فلسطینی در جست و جوی امداد بدانجا جمع شده اند، می‌تواند او را بیشتر در بحران فرو ببرد یا سقوط سیاسی او را تسریع کند. همزمان با آن اخبار بدی به گوش می‌رسد. [استعفا](#) هفته گذشته رئیس اطلاعات نظامی اسرائیل، آهارون هالوا، به دلیل شکست‌های مربوط به ۷ اکتوبر، نشان دهنده یک بحران ملی گسترده تر است که در شرف آشکار شدن است. مشکل به همین جا ختم نشده به اساس گزارش‌های بی‌بعوت آهارونوت قرار است [مقامات ارشد نظامی و امنیتی](#) بیشتری نیز استعفاء دهند.

روزنامه عبری گزارش داد: «تأثیرات دومینوی استعفا رئیس اطلاعات نظامی ممکن است بزودی رخ دهد، از جمله رئیس ستاد ارتش».

افکار عمومی اسرائیل با وجود اشتیاق برای خونریزی فلسطینیان، همانطور که در نظرسنجی‌های مختلف در ماه‌های اخیر منعکس شده است، نتانیاهو و دولت او را در قبال شکست‌های آشکار جنگ مسؤول می‌دانند. این احساسات با ناتوانی «ارتش شکست‌ناپذیر» که زمانی تبلیغ می‌شد، در آزادی هر یک از اسرای اسرائیلی که توسط مقاومت فلسطین در غزه نگهداری می‌شدند، تشدید می‌شود.

یووال هراری نویسنده و مؤرخ اسرائیلی در مقاله اخیر [هارتص](#) استدلال می‌کند که «سیاست ویرانگر دولت نتانیاهو پس از ۷ اکتوبر، اسرائیل را در خطر وجودی قرار داده است».

با نزدیک شدن به انتخابات ایالات متحده، رئیس جمهور جو بایدن به دنبال ایجاد یک «صلح‌طلب» است تا بتوان با وی از یک فاجعه بزرگتر در غزه جلوگیری کرده، خود را به خاطر حمایت بی‌رحمانه نظامی و سیاسی واشنگتن از نسل‌کشی، با تحمیل یک آتش‌بس شکننده در رفح نجات دهد.

جنگ تل‌آویب در غزه زخمهایی را در سراسر دولت بایدن و متحدان غربی آن بر جای گذاشته است. آنها اکنون محاسبه می‌کنند که حمله به رفح نتایج متفاوتی از تهاجمات اسرائیل در شمال و مرکز غزه به همراه خواهد داشت.

مسیر برخورد با امریکا

با شروع شمارش معکوس انتخابات در ایالات متحده، رتبه‌بندی پائین نظرسنجی‌های بایدن با تصاویر اعتراضات گستردهٔ محصلان در دانشگاه‌های معتبر امریکا در سراسر کشور - تقریباً ۸۰ مورد در زمان نگارش مقاله - بیشتر کاهش می‌یابد.

به مانند جنبش‌های اپوزیسیون دانشجویی در ایالات متحده در طول جنگ ویتنام و دورهٔ اپارتاید افریقای جنوبی، این دانشگاه‌ها سنت دیرینه‌ای در به نبرد فراخواندن سیاست‌های دولت را دارند.

اساساً، بایدن به دو گزینه محدود می‌شود: رئیس‌جمهور ایالات متحده می‌تواند از دیپلماسی بین‌المللی برای تأثیرگذاری بر سیاست اسرائیل و در عین حال کاهش فشارهای داخلی استفاده کند، یا می‌تواند در بحبوحهٔ تشدید نارضایتی‌ها در داخل، بر حفظ قدرت انتخاباتی خود تمرکز کند.

رویکرد اول مستلزم اتخاذ موضعی قاطع در برابر تهاجم قریب الوقوع اسرائیل به رفح است که تنها با اعمال فشار قابل توجه بر نتانیاهو امکان پذیر است، که احتمالاً اتحادهای نتانیاهو را در ائتلاف راست افراطی اسرائیل تحت فشار قرار می‌دهد.

رهبان برجستهٔ راست افراطی، وزیر مالیه بزلال اسموتریچ و وزیر امنیت ملی ایتمار بن گویر قبلاً آمادگی خود را برای بی‌ثبات کردن دولت ائتلافی بر سر اختلاف نظرها اعلام کرده‌اند. این امر می‌تواند آتش اختلافات جناحی در حزب لیکود، به ویژه با جناح‌های افراطی مانند احزاب قدرت یهودی و صهیونیسم مذهبی را شعله‌ور کند.

این تنش‌ها ریشه در توافقنامه‌های ائتلافی دارد که نتانیاهو برای تشکیل دولت خود در دسامبر ۲۰۲۲ منعقد نمود که شامل اصلاحات قضائی بحث برانگیز و سیاست‌های تهاجمی شهرک‌سازی در کرانهٔ باختری اشغالی نیز می‌باشد. امروز تردید نتانیاهو برای انجام یک حملهٔ تمام عیار در رفح و باز بودن او برای آتش بس و مذاکرات سیاسی - که توسط واشنگتن تحت فشار قرار گرفته و از طرف بسیاری از کشورهای غربی و برخی کشورهای عربی حمایت می‌شود - می‌تواند عناصر تندرو در دولت او را از وی دور کند. اما این ممکن است تنها گزینهٔ او برای جلوگیری از یک "کودتای" مورد حمایت ایالات متحده باشد که منجر به جایگزینی او با نخست‌وزیری شود که بیشتر با چشم انداز واشنگتن سازگار باشد.

مدل شمیر

دولت بایدن از تغییر بالقوهٔ رویکرد خود در حمایت نظامی از اسرائیل، به ویژه در مورد هرگونه تهاجم به رفح خبر می‌دهد. توماس فریدمن، ستون نویس نیویورک تایمز خاطر نشان می‌کند که اگر تل ابیب بدون هماهنگی با ایالات متحده در رفح اقدام کند، ممکن است فروش تسلیحات به تل ابیب را محدود کند.

فریدمن با اشاره به این که تل ابیب قبلاً خان یونس را در جست و جوی رهبران حماس بمباران کرده بود، اما در یافتن آنها ناکام ماند، گوشزد می‌کند که اسرائیل در صورت حمله به رفح تنها می‌تواند شکست‌های دیگر خود در غزه را دو چندان کند.

دولت بایدن از همان ابتدای حمله به غزه به اسرائیل هشدار داده است که از اشتباهاتی پس از حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ امریکا در عراق مرتکب شد اجتناب کند. برای مقامات امریکائی روشن است که دقیقاً مانند باتلاق واشنگتن در عراق، تل ابیب هیچ طرح و پلانی برای پس از جنگ در غزه ندارد. همپنان درخواست مقامات، کارشناسان و پرسنل نظامی امریکا به همتایان اسرائیلی خود تا حد زیادی نادیده گرفته شده است.

اگر تاریخ نشانه ای باشد، تل ابیب بندرت به دنبال راه های حل سیاسی برای مسأله فلسطین بدون فشار قابل توجه از سوی واشنگتن بوده است. به گزارش [مجله فارین پالیسی](#)، جیمز بیکر، وزیر امور خارجه جورج اچ دبلیو بوش، رئیس جمهور امریکا، مجبور شد برای توقف شهرک سازی های جدید در کرانه باختری، ضمانت های ۱۰ میلیارد دلاری وام های ایالات متحده را به اسحاق شامیر، نخست وزیر اسرائیل، متوقف کند.

این موضع با مخالفت شدید گروه های لابی طرفدار اسرائیل مانند آپیک در سال ۱۹۹۲ مواجه شد، با اتهامات یهودستیزی به بوش پدر، که روی حرف خود ایستاده و با صراحت اعلام داشت که «یک سانتیمتر هم از موضع خودش عقب نشینی نخواهد کرد».

در آن زمان، بیکر برخورد جالبی با نتانیا هو - معاون وزیر خارجه وقت اسرائیل - که موضع کاخ سفید را به سخره گرفته بود، نمود. وزیر امور خارجه امریکا به کارمندان وزارت امور خارجه خود دستور داد تا از ورود اسرائیلی ها به ساختمان آن وزارت جلوگیری کند.

- در نتیجه مستقیم امتناع بیکر از ارائه ضمانت وام ۱۰ میلیارد دلاری - و فشار فوق العاده ایالات متحده بود که حزب لیکود به رهبری اسحاق شامیر در انتخابات اسرائیل سرنگون شد و اسحاق رابین، رهبر حزب کارگر، که آمادگی بیشتری برای مذاکره و فرمول «زمین برای صلح» داشت، به قدرت رسید.

رهبری نتانیا هو امروز در موقعیتی مشابه قرار دارد. گمان می رود که نخست وزیر از همه طرف ها - داخلی و خارجی - به دنبال ادامه درگیری در غزه است تا از عواقب سیاسی و حقوقی زیادی که در پایان دوره تصدی اش در انتظار اوست، جلوگیری کند.

نتیجه چنین سناریویی نه تنها به ستراتیژی های نظامی و مانورهای سیاسی در داخل اسرائیل، بلکه به فشارهای دیپلماتیک بین المللی که توسط متحدانی مانند ایالات متحده اعمال می شود، بستگی دارد. سوال امروز این است که آیا حمله به رفح قبل از برکناری نتانیا هو از قدرت رخ خواهد داد؟

منبع:

[Was kommt zuerst: eine Rafah-Invasion oder ein Sturz Netanyahus? \(thecradle.co\)](#)